О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 3796

гр. София, 09.05.2013 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 32 състав,**
в закрито заседание на 09.05.2013 г. в следния състав:
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Николова

като разгледа дело номер **2195** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК във връзка с чл. 144 АПК. Образувано е по молба на Ц. М. чрез процесуалния и представител адв. Н. Г.. С молбата се иска изменение на Решение № 1962 от 25.03.2013г. по дело № 2195/2011г. в частта му за разноските. Посочва се, че съдът е присъдил в полза на М. деловодни разноски в размер на 334 лева. Действително направените по делото разноски са в по - висок размер – общо на стойност 641,20 ст., като са изброени по пера. Посочено е, че в заседанието проведено на 05.02.2013г. е представен списък на разноските. Моли, съдът да уважи молбата и да допълни постановеното решение в частта за разноските, като измени същото и присъди разноски в пълен размер.

Ответникът по молбата – Областен управител, е уведомен за постъпилата молба на 17.04.2013г. В дадения срок не е изразил становище.

Съдът, след като се запозна с молбата и доказателствата по делото намира следното: Молбата, по която е образувано настоящото производство е депозирана в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК. Изхожда от страна, участвала в делото и направила искане за присъждане на разноски. Предвид това същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Отговорността за разноски е право на едната страна да иска от другата да плати направените от нея разноски, ако е постановен съдебен акт в нейна полза, както и при прекратяване на делото. За да бъде реализирана тази отговорност, следва да е налице претенция за присъждане на направените разноски. Това е право на страна по делото и като всяко право, за да бъде удовлетворено, следва да бъде упражнено, и то в определен срок.

В процесния случая, в последното проведено по делото открито съдебно заседание жалбоподателят е направил искане за присъждане на разноски. Видно от мотивите на Решение № 1962/25.03.2013г. съдът се е произнесъл по направеното искане за разноски, като с оглед факта, че жалбата е уважена, е присъдил разноски на

жалбоподателя. При определяне на разноските, съдът не е взел предвид всички направени от жалбоподателката разноски, за които по делото са представени доказателства. Решението следва да бъде допълнено и на Ц. М. следва да се присъдят разноски в общ размер от 638,00 лв. В представения списък на разноските се претендира сума в размер на 641,20 лв. По делото липсват доказателства за комисионни такси за извършените парични преводи в общ размер 11,20 лв. Налице са доказателства за заплатени комисионни в размер на 8,00 лв. Към молбата от 23.01.2012г, с която са представени доказателства за внасяне на депозит за възнаграждение за особен представител и такса за обнародване в Държавен вестник, не са представени доказателства за заплатена комисионна.

По изложените съображения и на основание, чл. 248 ГПК във вр. чл. 144 от АПК, Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ИЗМЕНЯ на основание чл. 248, ал. 1 ГПК постановеното по делото решение № 1962/25.03.2013г. по адм. дело № 2195/2011 г. на АССГ, II-ро отделение, 32-ри състав в частта за разноските, както следва:

ОСЪЖДА Областния управител на област С. от бюджета на Областната управа на област с административен център С.-град да заплати на Ц. А. М., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], 638,00 (шестстотин тридесет и осем) лева деловодни разноски.

ДА СЕ ОТБЕЛЕЖИ настоящото определение, след влизането му в сила, върху съдебно решение № 1962/25.03.2013г. по адм. дело № 2195/2011 г. на АССГ, II-ро отделение, 32-ри състав, както и върху преписите, които се издават

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд на Република Б..

На основание чл. 138 от АПК препис от определението да се изпрати на жалбоподателя и на Областния управител.

Съдия: